Bijdrage Margriet Westers bij de Rode Lijn bij de PKN voor Tent of Nations

Wie is mijn naaste? Vroeg iemand eens aan Jezus, waarna hij het verhaal van de barmhartige Samaritaan vertelde. Er lag een gewonde man op de weg. Hij had dringend hulp nodig. Eerst kwamen een priester en een leviet voorbij, het religieuze establishment. Ze liepen de man voorbij. Daarna kwam een vreemdeling voorbij, een samaritaan, die zich een ware naaste toonde. Hij bleef staan, hielp de man overeind, bracht hem naar de herberg, betaalde wat hij nodig had. Een naaste komt in actie als een medemens hulp nodig heeft. Blijft staan en vraagt: wat heb je nodig? En doet dan iets.
Als de PKN naast de familie Nassar wil staan en hen graag als partner beschouwt, als zij een naaste voor de familie willen zijn, is dat wat er moet gebeuren. Wat heb je nodig? En wat kan ik doen? Op dit moment is het bestuur van Tent of Nations in gesprek bij de PKN. Laten we hopen dat er wijsheid én wil is om een naaste te zijn van de familie Nassar. Om niet alleen te luisteren, maar ook iets te doen. Om in actie te komen.

De PKN heeft daarvoor al een instrument in handen: de nota 'Uw koninkrijk kome' die zij vorig jaar schreef over alles wat er inzake Israël en Palestina speelt. Daarin staan ook concrete stappen beschreven die de PKN voor zich ziet om te doen. Ik lees graag de laatste voor.

Stap 7: Publiek spreken
In sommige situaties moet de Protestantse Kerk duidelijk en onomwonden kunnen spreken. Ten aanzien van Joden en Palestijnse christenen valt te denken aan daar waar sprake is van
• *mensenrechtenschendingen;*
• *antisemitisme en discriminatie in welke vorm dan ook;*
• *bezetting, verdrukking en achterstelling;*
• *terrorisme en aanslagen;*
• *bedreiging en onveiligheid.*
Kortom, daar waar de waarden van het Koninkrijk in het geding zijn, waar recht en gerechtigheid met voeten worden getreden, waar vrede verder weg is dan ooit.

Ik denk dat dit voor zich spreekt.
Als er *nu* geen sprake is van bezetting, verdrukking en achterstelling; van mensenrechtenschendingen; van bedreiging en onveiligheid, wanneer dan wel? De kolonisten staan op het land van de familie Nassar, de familie wordt bedreigd.

Het is dus tijd om duidelijk en onomwonden te spreken. Het is tijd voor concrete acties om een ware naaste te zijn.
• Bel die Israëlische ambassadeur.
• Roep de Tweede Kamer op, vooral de politici van christelijke partijen, om zich in te spannen een einde te maken aan de bezetting.
• Spreek je uit tegen stemmen in de eigen kerk die zeggen dat de West Bank door God aan de Joden is gegeven. Spreek je tegen organisaties die in Gods naam de nederzettingenbouw steunen.

Sta op, doe recht!